

mens de sidste 5 pct. så bruges til at dumpe prisen med og dermed forsøge at hive markedet over i retning af nogle virksomheder, der ikke vil leve op til en miljørigtig tilbageleveringsordning. Er det ikke et fornuftigt forslag, og er pant i forbindelse med køb af batterier ikke et fornuftigt forslag? Vi synes faktisk, de er det.

Men at stille sig op og påstå, at det er en fjerdedel af rapporten, der er gennemført, når det er omkring et halvt hundrede millioner kroner, det drejer sig om, over for de syv milliarder, er svindel. Det er ikke en måde at stille tingene op på. Så der er ingen problemer i det signal.

Der er et andet problem i et andet signal, og dér vil jeg godt benytte lejligheden til at sige, at jeg er dybt skuffet over, at Venstre og De Konservative vælger at stemme imod et dagsordensforslag, der i virkeligheden er utrolig banalt, og som blot konstaterer, at man vil holde målet, at man forhandler, og at det ikke må ødelægge konkurrenceevnen – det er da ikke ukorrekt, at vi også taler om grønne afgifter; men fordi vi taler om grønne afgifter, ved vi da ikke, hvor det ender – og at Venstre og De Konservative i surhed stiller sig ved siden af og nu sikrer, at det signal, der ryger ud fra folketingsdebatten i dag, er, at SF og regeringen har stemt sammen om et dagsordensforslag, selv om kendsgerningen er, at en række medlemmer af regeringen vil kæmpe og slide og hyle for at få Venstre og De Konservative med i et forlig om det, fordi det er bedst for styringen af det grønne, at der er så bredt et flertal som muligt.

Bare fordi man skal vise, hvor anderledes man er, vil man altså fra Venstres og De Konservatives side nu udsende det signal herfra, at man ikke engang kan være med i en dagsorden, der markerer tingenes tilstand, som de er i dag!

Med al respekt for de tilstedeværende ordførere håber jeg, at det, at der er en række endnu mere ledende politikere i de to partier, som ikke er her i salen i dag, betyder, at hvis de havde været her, ville tonen have været en anden.

Jeg håber, det er en markering af, at det altså ikke er hr. Anders Fogh Rasmussen eller hr. Hans Engell eller partiledelserne, der allerede nu har besluttet sig til at kravle ind i et hjørne, hvorfra man ikke kan få dem ud igen i forbindelse med nogle forhandlinger. Jeg kan love for, vi vil gøre, hvad vi kan for at lokke de to partier ud fra hjørnet igen, men vi kan jo ikke, hvis de har limet sig fast derinde og ikke vil noget som helst, og det er jeg lidt nervøs for at markeringen i forbindelse med denne utrolig logiske og banale dagsorden i virkeligheden betyder.

Formanden:

Nu har vi haft 14 korte bemærkninger, og der er indskrevet tre til. Herefter er det min hensigt at gå videre i ordførrækken. De tre er hr. Jes Lunde, hr. Peter Hansen-Nord og fru Eva Møller. Og så er det hr. Kim Behnke som ordfører.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige til hr. Peter Hansen-Nord, at systemet med omsættelige kvoter branchevis uddelt jo ikke er så pokkers enkelt. Det er jo ikke så enkelt at fastslå, hvor mange kvoter de enkelte virksomheder skal have.

F.eks. bliver det da en omdiskuteret sag, hvilken branche man tilhører. Hvis man får 10 kvoter pr. ansat i én branche og fem i en anden, bliver der temmelig store slagsmål om, hvor man hører hjemme. Og hvad gør man i nystartede virksomheder eller i forbindelse med konjunktursvingninger? Og bliver virksomheder i opgang eller i nedgang præmieret eller ej af sådan et system? Det er ikke så enkelt.

Uden at afsløre særlig meget kan jeg vist godt røbe, at i de forhandlinger, vi har om grønne afgifter, er vi allerede ved at gennemdiskutere sådan nogle temaer. Vi har bl.a. set på ideen om en marginalafgift for at finde ud af, om den kan administreres – det vil f.eks. sige, at 90 pct. af energiforbruget er friholdt, og så er det de sidste 10 pct., det drejer sig om – for så kan man tillade sig at have en stor belastning i kroner pr. ton CO₂, uden at det rammer så hårdt i virksomhedens samlede økonomi.

Det er altså ganske svært at lave sådan nogle ordninger, og derfor skal vi nok regne med at bruge i hvert fald en måneds tid eller halvanden af disse forhandlinger på at finde den rigtige sammenstilling af modellerne.

Jeg kan fuldstændig tilslutte mig, hvad ministeren har sagt tidligere her i dag: at det, der er afgørende i forhandlinger, er målet og ikke midlerne. Vi er meget fordomsfrie over for, hvordan vi når det. Vi er bare sikre på, at hvis man skal nå ud i alle krogene, og hvis man skal have en virkning helt derude, er det umuligt at forestille sig, at man kan komme uden om de grønne afgifter.

CD er ude i en meget farlig øvelse her i dag. Det er en slags linedans uden sikkerhedsnet. CD giver hele tiden indtryk af, at de i virkeligheden slet ikke er bundet af, at vi skal have grønne afgifter, og CD giver indtryk af, at Dansk Industri har vetoret, og at der ikke bliver indført